

Living the Lotus 1

Buddhism in Everyday Life

2026
VOL. 244

พิธีรำลึกถึงวันตรัสรู้ของพระพุทธเจ้า

จัดขึ้น ณ ริชโซโคเซไกแห่งมงโกเลีย เขตอูลานบาตอร์ 7 ธันวาคม 2025

Living the Lotus Vol. 244 (January 2025)

Senior Editor: Takashi Maeda
Editor: Sachi Mikawa
Copy Editor: Ketsarin Handa

Living the Lotus is published monthly
By Rissho Kosei-kai International,
Fumon Media Center, 2-7-1 Wada,
Suginami-ku, Tokyo 166-8537, Japan.
TEL: +81-3-5341-1124
FAX: +81-3-5341-1224
Email: living.the.lotus.rk-international@kosei-kai.or.jp

ริชโซโคเซไก คือองค์กรพุทธศาสนาระดับนานาชาติที่รวมผู้คนจากทั่วโลก ซึ่งมีความมุ่งมั่นที่จะนำคำสอนจากพระสัทธรรมปณทริกสูตร ซึ่งเป็นหนึ่งในพระสูตรที่สำคัญที่สุดของพระพุทธศาสนามาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันเพื่อส่งเสริมสันติภาพของโลก

ริชโซโคเซไกก่อตั้งขึ้นในปี 1938 โดยท่านประธานใหญ่นิเคียว นาวาโนะ และท่านรองประธานเมียวโกะ นางามะ ปัจจุบัน สมาชิกของริชโซโคเซไกยังคงมุ่งมั่นในการเผยแผ่ธรรมะอย่างต่อเนื่องและมีส่วนร่วมในกิจกรรมเพื่อสันติภาพทั้งในประเทศญี่ปุ่นและต่างประเทศ โดยร่วมมือกับผู้คนจากหลากหลายสาขาอาชีพทั่วโลกภายใต้การนำของท่านประธานนิเคียว นาวาโนะ (ประธานท่านปัจจุบัน)

ชื่อวารสารฉบับนี้คือ "Living the Lotus — Buddhism in Everyday Life" ซึ่งสะท้อนถึงความหวังของเราในการนำคำสอนจากพระสัทธรรมปณทริกสูตร มาปฏิบัติในชีวิตประจำวันในโลกที่ไม่สมบูรณ์แบบนี้ เพื่อเติมเต็มและสร้างคุณค่าให้กับชีวิต เปรียบเสมือนดอกบัวที่เบ่งบานจากโคลนตม วารสารฉบับนี้ มุ่งหวังที่จะช่วยให้ผู้คนทั่วโลกสามารถนำหลักธรรมของพระพุทธศาสนาไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ง่ายขึ้น

เรียนรู้จากเคนจิ มียาซาวะ (ตอนที่ 1)

ทัศนะอันกว้างใหญ่และจิตใจแห่งพระโพธิสัตว์

นิชิโกะ นิวาโนะ
ประธานริชโซโคเซไก

ดำเนินชีวิตด้วยการคำนึงถึงระบบกาแล็กซี

สวัสดีปีใหม่ ขอให้เราเพียรพยายามปฏิบัติธรรม และร่วมกันใช้ทุกวันอย่างมีคุณค่า เพื่อให้ปีระวะที่ 8 (ค.ศ.2026) เป็นจุดเปลี่ยนแห่งการแผ่ไพศาลของสันติภาพไปทั่วทุกมุมโลก

ถ้อยคำที่เป็นที่มาของข้อความนี้ถูกเขียนขึ้นในวันขึ้นปีใหม่เมื่อร้อยกว่าปีก่อน ณ เมืองฮานามากิ จังหวัดอิวาเตะ ประเทศญี่ปุ่น “ทราบใดที่ทั่วโลกยังไม่เป็นสุข ความสุขส่วนบุคคลย่อมเป็นไปไม่ได้ / จิตสำนึกส่วนตนจะค่อย ๆ พัฒนาจากระดับบุคคล ไปสู่ชุมชน สังคม และจักรวาล / เส้นทางเช่นนี้เองมิใช่หรือ คือหนทางที่บรรพบุรุษผู้รู้ในอดีตได้แสวงหาและถ่ายทอดไว้ / ยุคสมัยใหม่กำลังก้าวไปสู่โลกที่หลอมรวมเป็นสิ่งมีชีวิตหนึ่งเดียวด้วยจิตสำนึกเดียวกัน / การดำรงชีวิตอย่างถูกต้องและเข้มแข็ง คือการตระหนักว่าระบบกาแล็กซีดำรงอยู่ภายในตัวเรา และกระทำการให้สอดคล้องกับความจริงนั้น / มาร่วมกันแสวงหาความสุขที่แท้จริงของโลกเกิด การแสวงหาหนทางของเรานั้นเอง คือหนทางนั้น” (จาก บทนำ: โครงร่างทฤษฎี ศิลปะชวาณา)

ข้อความนี้เป็นถ้อยคำของ เคนจิ มียาซาวะ นักเขียนผู้มีชื่อเสียงจากวรรณกรรมเด็ก เรื่อง “รถไฟสายทางช้างเผือก” และบทกวีชื่อ “ไม่แพ้ฝน” ปีนี้จะเป็นปีครบรอบวาระ 130 ปี ของคุณเคนจิ แต่เมื่อเราอ่านผลงานนี้โดยเชื่อมโยงกับสถานการณ์ปัจจุบันของโลก เราจะเห็นได้ว่างานเขียนเหล่านี้ยังคงแผ่ไปด้วยสาระและข้อความอันทรงคุณค่าที่มีความหมายต่อพวกเราในยุคปัจจุบัน

ที่ผ่านมา ข้าพเจ้าได้กล่าวอยู่บ่อยครั้งถึงคุณค่าของโลกใบนี้ ซึ่งเป็นดาวเคราะห์มหาสมุทรอันงดงามเมื่อมองมาจากอวกาศ และกล่าวถึงการให้ความเคารพต่อสรรพชีวิตทั้งหมดที่โดยสารอยู่บน “ยานอวกาศโลก” ใบนี้ ข้าพเจ้าเชื่อว่าความท้าทายและความรับผิดชอบของพวกเรา คือการเรียนรู้จากจิตวิญญาณและความหยิ่งรู้ของคุณเคนจิ ซึ่งยิ่งใหญ่ไพศาลจนแผ่ขยายไปถึงระดับกาแล็กซี และนำสิ่งนั้นมาคิดใคร่ครวญและปฏิบัติเพื่อความสุขของตนเองและผู้อื่นจากมุมมองที่กว้างไกลยิ่งขึ้น

นอกจากนี้ ข้อความนี้ยังเป็นส่วนหนึ่งของร่างบรรยายที่คุณเคนจิได้เขียนขึ้นสำหรับการบรรยายต่อเหล่านักเรียนที่โรงเรียนมัธยมแห่งชาตอิวาเตะ (วิทยาลัยเกษตรฮานามากิ) ซึ่งเขาได้พูดถึงมุมมองและจิตวิญญาณพื้นฐานที่ทำให้มนุษย์สามารถดำเนินชีวิตอย่างสร้างสรรค์โดยมีเกษตรกรรมเป็นศูนย์กลาง ดังนั้น ข้าพเจ้าจึงเชื่อว่า “การปลูกฝัง” ความตระหนักในลักษณะนี้ภายในจิตใจของเยาวชนนี้เองที่จะเป็นแก่นแท้ของการสร้างมนุษย์ให้สมบูรณ์

สมุดบันทึก “ไม่แพ้ฝน” เป็นเสมือนดังพระสูตร

อย่างที่ทุกคนทราบกันดีว่า เคนจิ มียาซาวะ เป็นผู้มีความศรัทธาแรงกล้าต่อพระสัทธรรมปุณฑริกสูตร ข้าพเจ้าเข้าใจว่า เขาได้ถ่ายทอดคำสอนแห่งเอกยานและแนวคิดเรื่องชีวิตนิรันดร์ที่ปรากฏในพระสัทธรรมปุณฑริกสูตรผ่านเรื่องราวและบทกวีของตนเอง แม้ว่าเขามีได้มีเจตนาที่จะชี้แนะหรือบังคับความเชื่อของผู้ใด เหมือนกับที่เจ้าตัวได้กล่าวเตือนไว้ว่า “อย่าได้คิดที่จะชี้แนะผู้อื่นเด็ดขาด” แต่กระนั้น เขาก็มีอาจปฏิเสธได้ว่าในวรรณกรรมของเขา ได้แสดงออกถึงความเชื่อของตนเองอย่างบริสุทธิ์และจริงใจ พร้อมอธิษฐานอย่างแน่วแน่ว่า “ขอให้ทั้งโลกมีความสุขอย่างแท้จริง” และปรารถนาอย่างจริงใจที่จะให้ทุกคนได้หลุดพ้นจากทุกข์

อย่างไรก็ตาม เนื่องจากว่าผู้ที่ได้อ่านบทกวีและเรื่องราวของคุณเคนจิ มักจะได้เรียนรู้เองโดยธรรมชาติถึงความสุขที่เกิดจากการทำประโยชน์เพื่อผู้อื่นและการมีเมตตาต่อคนรอบข้าง ตระหนักได้มากขึ้นถึงความไร้เหตุผลของความโลภและความโกรธ และรับรู้ถึงความไม่จีรังของชีวิตและความเป็นนิรันดร์ ด้วยประการเหล่านี้เองที่ทำให้ผลงานของคุณเคนจิได้รับความรักและชื่นชมมาอย่างยาวนาน และจะยังคงมีผู้คนที่เห็นคุณค่าในจิตวิญญาณของเขา จึงอาจเรียกได้ว่าเป็นเจตคติแห่งความศรัทธาโดยแท้ นั่นคือ “การเชื่อในตนเอง ทำให้ผู้อื่นเชื่อได้” ข้าพเจ้าหวังว่าเราทุกคนจะตั้งใจดำเนินชีวิตเยี่ยงพระโพธิสัตว์ด้วยความบริสุทธิ์ใจในทุก ๆ ที่ อาทิ ในขณะที่ทำงาน ดูแลบ้าน หรือเลี้ยงดูบุตรหลาน ความปรารถนาจะช่วยให้เราเห็นอกเห็นใจผู้อื่นอย่างลึกซึ้งได้เองโดยธรรมชาติ ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะทำให้มีความรู้สึกร่วมและการเห็นพ้องร่วมกันจนก่อเกิดพระโพธิสัตว์

เผอิญว่า เมื่อข้าพเจ้าได้อ่านบทกวี “ไม่แพ้ฝน” อันมีชื่อเสียงบทนี้แล้ว ก็รู้สึกลึก ๆ ในใจได้ว่าเหมือนตนเองกำลังอ่านพระสูตรอยู่ แต่เดิมในหน้าแรกของสมุดที่บันทึกบทกวีนี้ไว้ คุณเคนจิได้คัดลอกข้อความจากบท “ระลึกถึงสถานที่แห่งพุทธวิถิ” เอาไว้ในหน้านี้ ตามมาด้วยมณฑลแบบเรียบง่าย ซึ่งมีพระโพธิสัตว์สี่องค์ (พระมหาโพธิสัตว์วิเศษจาริตตะ พระมหาโพธิสัตว์อนันตะจาริตตะ พระมหาโพธิสัตว์วิศุทธะจาริตตะ และพระมหาโพธิสัตว์สุประติษฐะจาริตตะ) ประทับอยู่รอบคำสวด “นะโม เมียวโฮ เร็งเง เคียว” ซึ่งการจัดเรียงของโครงสร้างนี้แสดงถึง “บทอัญเชิญ” เหมือนกับในหนังสือสวดมนต์ของริชโชเคเซโก จากนั้น ตามมาด้วยถ้อยคำซึ่งแสดงถึงความแน่วแน่วและปัญญาของคุณเคนจิที่มาพร้อมกับบทกวี “ไม่แพ้ฝน” ซึ่งซึมซาบและดังก้องในใจของข้าพเจ้าราวกับเป็นถ้อยคำในบทสวดมนต์

ก่อนหน้านี้ ข้าพเจ้าเคยกล่าวว่าบทกวีนี้เป็นการตีความด้วยถ้อยคำของคุณเคนจิให้เข้าใจอย่างง่าย ๆ ถึงพระสัทธรรมปุณฑริกสูตร บทที่ 20 ว่าด้วย “พระโพธิสัตว์สทาปริกฐะ” ดังนั้น ในฉบับหน้าข้าพเจ้าอยากจะใช้บทกวีนี้เป็นปัจจัยนำไปสู่การพิจารณาอีกครั้งถึงแนวทางการดำเนินชีวิตเยี่ยงพระโพธิสัตว์ และจิตวิญญาณของแนวทางนั้น

จาก “วารสารโคเซ” ฉบับเดือนมกราคม 2026

ความสุขของการอบรมเลี้ยงดูและพัฒนาคน

คำสั่งสอนของคุณปู่และคุณพ่อ

ท่านประธานใหญ่ นิคเคียว นิวาโนะ
ผู้ก่อตั้งริชโซโคเซไก

ข้าพเจ้ารู้สึกซาบซึ้งอยู่เสมอที่ตนเองได้รับการอบรมเลี้ยงดูอย่างดีจากคุณพ่อและคุณปู่ของข้าพเจ้า เมื่อเวลาผ่านไป ข้าพเจ้ากลับมารู้สึกตัวอีกครั้งว่า การเลี้ยงดูในวันวานนั้นได้หล่อหลอมให้ข้าพเจ้าเริ่มมองว่าการชี้แนะและการบ่มเพาะผู้คนนั้น ได้กลายมาเป็นความหมายของการดำเนินชีวิต และเป็นสิ่งที่ทำให้ข้าพเจ้าได้สัมผัสถึงความปีติอันเปี่ยมล้นจากการพัฒนาผู้อื่นอย่างแท้จริง

หมู่บ้านที่ข้าพเจ้าเกิดและเติบโตมีชื่อว่า “หมู่บ้านสุกานุมะ” ตั้งอยู่ในจังหวัดนิงาตะ เป็นหมู่บ้านที่ขึ้นชื่อเรื่องหิมะตกหนัก และจะตกทับถมกันสูงถึงสามเมตร ในฤดูหนาวหิมะ เต็ม ๆ ในหมู่บ้านมักจะขอให้ผู้ใหญ่ช่วยทำสกีให้ โดยใช้เส้นลวดสานเข้ากับไม้ไผ่เส้นบาง ๆ จากนั้นพวกเรา ก็จะออกวิ่งเล่นกันทั้งวัน จนเนื้อตัวเปียกไปด้วยหิมะ

พวกเราวิ่งเล่น ล้มลุกคลุกคลานอยู่บนหิมะตั้งแต่เช้าจรดเย็น เมื่อถึงช่วงเย็น หิมะที่จับตัวกันเป็นก้อน จะเกาะอยู่ตามชายชุดกิโมโนของพวกเราเสมอ ทุกครั้งที่ข้าพเจ้ากลับบ้านในสภาพที่ริมฝีปากและหลังมือเปลี่ยนเป็นสีม่วงคล้ำ คุณปู่จะรีบเข้ามาจับตัวข้าพเจ้าไว้พร้อมพูดว่า “โอ้เอ๋ย เดียวก็แข็งตายพอดี” จากนั้นท่านจะช่วยถอดชุดกิโมโนออก แล้วให้ข้าพเจ้าเข้าไปซุกตัวอยู่ในเสื้อคลุมของท่านที่บุด้วยผ้าฝ้าย แผ่นหลังของคุณปู่ให้ความรู้สึกทั้งอบอุ่นและสบายเป็นอย่างยิ่ง ท่านโอบกอดข้าพเจ้าไว้ด้วยไอร้อนจากร่างกายของท่าน และมักจะพูดกับข้าพเจ้าอยู่เสมอว่า

“ชิเคเอ้ย! (ชื่อเดิมของข้าพเจ้าคือ ชิเคโสะ) ปู่รักและเอ็นดูเจ้ามากนะ เมื่อโตขึ้น เจ้าต้องเป็นคนที่ทำประโยชน์ต่อโลกและต่อผู้อื่นนะ”

ในเวลานั้น ข้าพเจ้ายังเลืกเกินกว่าจะเข้าใจความหมายของคำว่า “เป็นคนที่ทำประโยชน์ต่อโลกและผู้อื่น” อย่างแท้จริง แต่เมื่อได้ยินคำพูดเหล่านั้นซ้ำแล้วซ้ำเล่า ขณะซุกตัวอยู่บนแผ่นหลังอันอบอุ่นของคุณปู่ คำพูดเหล่านั้นก็ค่อย ๆ ซึมซาบเข้าสู่หัวใจของข้าพเจ้าโดยที่ข้าพเจ้าเองก็ไม่รู้ตัว

ส่วนคุณพ่อของข้าพเจ้านั้น เป็นชาวนาและเป็นคนพูดน้อย แต่มีนิสัยซื่อสัตย์ ตรงไปตรงมา ท่านมีฝีมือในการทำงานที่ยอดเยี่ยมจนชาวบ้านต่างยกย่องนับถือราวกับเป็นเทพเจ้า คุณพ่อสอนให้ข้าพเจ้าใช้จอบพรวนดิน และใช้เคียวเกี่ยวหญ้ามาตั้งแต่ข้าพเจ้ายังเรียนอยู่ชั้นประถม เมื่อข้าพเจ้าได้เห็นการทำงานของท่าน ข้าพเจ้าก็รู้สึกเช่นเดียวกับชาวบ้านว่า ท่านทำงานได้เก่งกาจราวกับเทพเจ้าจริง ๆ

นอกจากจะเป็นคนทำงานเก่งแล้ว คุณพ่อยังเป็นผู้สอนที่ยอดเยี่ยมอีกด้วย ท่านไม่เพียงแค่บอก แต่ยังลงมือทำให้ดูเป็นตัวอย่างจริง ๆ พร้อมอธิบายว่า “จับเคียวแบบนี้ ตั้งทำอย่างนี้ แล้วก็เกี่ยวลงไปแบบนี้”

เมื่อข้าพเจ้าได้ทำตามที่ท่านสอน ก็พบว่าแม้แต่เด็กเองก็สามารถเกี่ยวหญ้าได้อย่างง่ายดาย เพียงแค่ทำตามขั้นตอนนั้น ความสำเร็จเล็ก ๆ นี้ทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกยินดีเป็นอย่างมาก และตั้งใจเลียนแบบท่าทางการทำงานของคุณพ่ออยู่เสมอ จนในที่สุด ข้าพเจ้าก็สามารถทำงานหนักอย่างการจูงม้าไถนาได้ไม่ต่างจากผู้ใหญ่คนหนึ่ง

เหตุผลที่ข้าพเจ้าเล่าเรื่องราวของคุณปู่และคุณพ่ออย่างละเอียดเช่นนี้ ก็เพราะข้าพเจ้าเชื่อว่าการประสบความสำเร็จและความทรงจำเหล่านี้ได้แฝงไว้ซึ่งประเด็นสำคัญเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูและการพัฒนาคนอย่างลึกซึ้งนั่นเอง

รวมเล่มโอวาทจากท่านประธานใหญ่นิกเคียว นินาโนะ

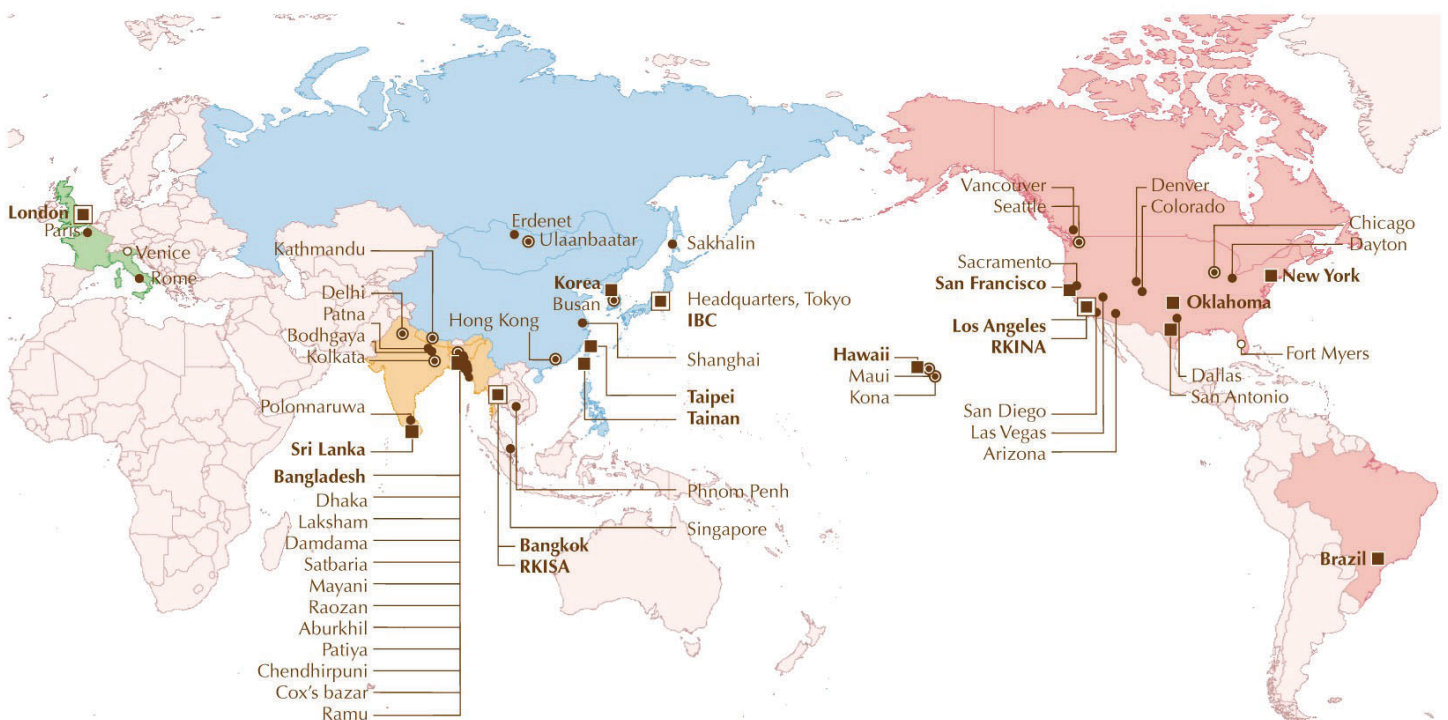
“ผลิเมล็ดพันธุ์แห่งพุทธะ 『菩提の萌を發さしむ』 หน้า.90-92

Rissho Kosei-kai International

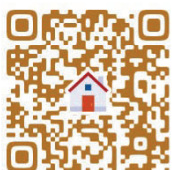
Make Every Encounter Matter

🌸 A Global Buddhist Movement 🌸

Information about
local Dharma centers

facebook

X

ทีมงานผู้จัดทำวารสาร Living the Lotus ยินดีรับฟังความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะจากผู้อ่านทุกท่าน

หากท่านมีคำชี้แนะ กรุณาติดต่อที่อีเมลนี้ E-mail: living.the.lotus.rk-international@kosei-kai.or.jp